Р Е Ш Е Н И Е
№ 3393

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **II отделение 24 състав,** в публично заседание на 04.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **6883** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 – 184 от АПК .

Образувано е по жалба на С. К. Б. от гр. Ч. срещу заповед № 2010/02.12.2008г. на П. на Държавната А. по Г. /ДАГ/.

В жалбата са развити доводи, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на Закона за лова и опазване на дивеча /ЗЛОД/. В допълнително становище вх. № 12110/18.06.2010 г. жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена след изтичане на предвидения в закона срок, тъй като съгласно чл. 37а, ал. 2 от ЗЛОД годишната вноска се определя ежегодно до 1 декември на предходната година. Иска се съда да постанови съдебно решение, с което да бъде обявена за нищожна заповед № 2010/02.12.2008г. на П. на ДАГ.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА А. ПО Г. /ИД на ИАГ/ - редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Допълнително присъединили се страни по реда на чл. 182 от АПК, след обявяване на оспорването, няма.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната

фактическа обстановка:

Със заповед № 2010/02.12.2008 г., на основание чл. 37а, ал. 2 от ЗЛОД, председателят на ДАГ е наредил за осъществяване на дейностите по чл. 37 от ЗЛОД лицата, придобили право на ловуване, да заплащат в ловните сдружения, в които членуват, годишна вноска за стопанисване на дивеча за 2009 г. в размер на 50 лева. В заповедта е посочено също така, че за ловци, навършили и над 65 годишна възраст, годишната вноска за стопанисване на дивеча за 2009 г. е в размер на 25 лева. Като фактическо основание за издаване на цитираната заповед е посочено предложение на Ловния съвет и П. на Управителния съвет на Националното ловно-рибарско сдружение – „Съюз на ловците и риболовците в Б" /НЛРС – СЛРБ/.

Съгласно докладна записка на директора на дирекция „Ловно стопанство", одобрена от П. на ДАГ, в дирекцията е получено предложение на П. на УС на НЛРС – СЛРБ, съгласно което годишната вноска за стопанисване на дивеча по чл. 37а от ЗЛОД за 2009 г. следва да е в размер на 50 лева, а за ловци, навършили 65 годишна възраст, в размер на 50 % от предвидената. В докладната се сочи още, че така направеното предложение е било предложено на членовете на Ловния съвет за обсъждане и приемане чрез подписка, като 13 души от членовете са били съгласни, 6-ма не са били съгласни и един е предложил годишната вноска да бъде в размер на 100 лева. Като част от административната преписка по делото са приложени и изпратеното предложение на П. на УС на НЛРС – СЛРБ до членовете на Ловния съвет със съответното отбелязване на изразеното от тях становище, както и самото предложение вх. № 62-34/21.11.2008 г. на П. на УС на НЛРС – СЛРБ за размера на годишната вноска за стопанисване на дивеча съгласно чл. 37а от ЗЛОД, адресирано до П. на ДАГ.

По делото са представени от жалбоподателя и приети като доказателства за наличие на правен интерес от оспорването – билет за лов № 93378, издаден на С. К. Б.; членска карта на НЛРС - СЛРБ с притежател С. К. Б. и разрешение рег. № 17 на С. К. Б. за носене на ловно оръжие.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 5 във връзка с чл. 184 от АПК. С жалбата е направено искане за прогласяване на нищожността на оспорения акт и доколкото прогласяване на нищожността на административен акт, включително и общ такъв, може да се претендира без ограничение във времето от всеки правен субект, който има от това пряк и личен правен интерес – видно от приетите по делото доказателства жалбоподателят е лице, придобило право на ловуване, жалбата, по която е образувано настоящото производство, не е обвързана със срок и като подадена от легитимирано лице, е допустима.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че процесната заповед е нищожна, както и счита, че не са налице

пороци на акта, които да водят до опорочаване на воляизявлението на административния орган под формата на нищожност. За да е законосъобразен един административен акт и да може да породи правни последици на първо място той следва да е издаден от компетентен орган, т. е. от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т. е. органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място – административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Само административният акт, издаден от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици. В процесния случай законодателят е определил компетентността на П. на ДАГ /понастоящем ИД на ИАГ/ в чл. 37а, ал. 2 от ЗЛОД /в редакцията действала към момента на постановяване на оспорения акт/, съгласно който годишната вноска за стопанисване на дивеча, която се заплаща от лицата, придобили право на ловуване, се определя ежегодно до 1 декември на предходната година от изпълнителния директор на Изпълнителната А. по Г. по предложение на Ловния съвет и П. на Националното ловно сдружение. В съответствие с цитираната разпоредба компетентен да издаде заповед № 2010/02.12.2008 г., в пределите на неговата материална компетентност, е бил именно председателят на ДАГ /ИД на ИАГ/, поради което по отношение на тази заповед не е налице порок на формираното воляизявление.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че при постановяване на процесната заповед административният орган не е допуснал нарушение на формата, в която е следвало да се издаде изискуемия по закон акт и същият съдържа нормативно установените реквизити по чл. 59 във връзка с чл. 74 от АПК. С оглед на това липсва нарушение относно формата на административния акт, което да е особено съществено, така че да опорочи воляизявлението на административния орган и да го направи нищожно.

Неоснователно се явява също така и възражението на жалбоподателя, че процесната заповед е нищожна, поради това че същата е издадена след изтичане на предвидения в закона срок. Действително заповедта е издадена от П. на ДАГ на 2 декември 2008 г., след като същата съгласно чл. 37а, ал. 2 от ЗЛОД е следвало да бъде издадена към датата 1 декември 2008 г. Това обстоятелство обаче не може да доведе до нищожност на оспорения административен акт, тъй като така определения срок е инструктивен, а не преклузивен такъв. Издаването на заповедта един по-късно след определения краен срок в закона не е съществен порок на акта, който да опорочи воляизявлението на органа до степен на нищожност.

За пълнота на изложеното следва да се има предвид, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материално-правните разпоредби, както и при спазване на административнопроизводствените правила. Видно от проиложената

по делото административна преписка годишната вноска за стопанисване на дивеча е била определена въз основа на изрично направено предложение на П. на УС на НЛРС - СЛРБ, след като същото е било съгласувано с членовете на Ловния съвет. По отношение на определена сума, която следва да бъде заплаща като такса следва да се има предвид, че същата не подлежи на съдебен контрол по законосъобразност, тъй като преценката за това каква да бъде тази такса е по целесъобразност и е предоставена изцяло на съответния административен орган и организации.
Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира така подадената жалба за недоказана и неоснователна и като такава същата следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 184 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. Б. от гр. Ч. срещу заповед № 2010/02.12.2008г. на П. на Държавната А. по Г., като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: